កិច្ចព្រមព្រៀង

រវាង

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

និង

រដ្ឋាភិបាលនៃព្រះមហាក្សត្រស៊ុលតង់ និងយ៉ាងឌីពើរតួន

នៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម

ស្ដីពីការចៀសវាងការយកពន្ធត្រួតគ្នា និង

ការបង្ការការគេចវេសបន្លំពន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធលើប្រាក់ចំណូល

<u>កំណត់សម្គាល់</u>

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧
ប្រកាសឱ្យប្រើនៅថ្ងៃទី០៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៧

បុព្វកថា

ក្នុងគោលបំណងឈានទៅសម្រេចកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការចៀសវាងការយកពន្ធត្រួតគ្នា និងការបង្ការការគេចវេសពន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធលើប្រាក់ចំណូល រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះមហាក្សត្រស៊ុលតង់ និងយ៉ាងឌីពើរតួននៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាមបានព្រមព្រៀង ដូចតទៅ÷

មាត្រា ១
វិសាលភាពលើបុគ្គល

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋមួយ ឬរដ្ឋទាំងពីរ ដែលជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

មាត្រា ២
វិសាលភាពនៃពន្ធ

១- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តាពន្ធលើប្រាក់ចំណូលដែលកំណត់ដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននៃរដ្ឋនោះ ដោយមិនផ្តោតលើវិធាននៃការកំណត់ពន្ធទាំងនោះ។

២- ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលសំដៅដល់បណ្តាពន្ធដែលត្រូវបានកំណត់លើចំណូលសរុប ឬចំណែក នៃចំណូល រួមបញ្ចូលទាំងបណ្តាពន្ធលើចំណេញដែលសម្រេចបានមកពីការលក់ ឬផ្ទេរចលនឬអចលនទ្រព្យ និងបណ្តាពន្ធលើ ប្រាក់ឈ្នួល ឬប្រាក់បៀវត្សសរុបដែលទូទាត់ដោយសហគ្រាស។

៣- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តាប្រភេទពន្ធ ដូចខាងក្រោម÷

ក. សម្រាប់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម÷

(i) ពន្ធលើចំណូលដែលដាក់ឱ្យអនុវត្តក្រោមច្បាប់ស្តីពីពន្ធលើចំណូល (ជំពូក ៣៥) និង

(ii) ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញពីប្រេងកាតដែលដាក់ឱ្យអនុវត្តក្រោមច្បាប់ស្តីពីពន្ធលើចំណូលប្រេងកាត (ជំពូក ១១៩)

(តទៅនេះហៅកាត់ថា “ពន្ធរបស់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម”) និង

ខ. សម្រាប់កម្ពុជា÷

(i) ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ រួមបញ្ចូលទាំងពន្ធកាត់ទុក ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញបន្ថែមលើការបែងចែកភាគលាភ និងពន្ធលើចំណេញមូលធន និង

(ii) ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស

(តទៅនេះហៅកាត់ថា “ពន្ធរបស់កម្ពុជា”)

៤- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រភេទពន្ធណាដែលមានចរិតលក្ខណៈដូចគ្នាសុទ្ធសាធ ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដែលបានដាក់ឱ្យអនុវត្តក្រោយកាលបរិច្ឆេទ នៃការចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ដោយបន្ថែម ឬជំនួសឱ្យប្រភេទពន្ធជាធរមាន។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ ត្រូវជូនដំណឹងគ្នាទៅវិញទៅមកនូវរាល់ការធ្វើវិសោធនកម្មសំខាន់ៗលើច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធរបស់ខ្លួន។

មាត្រា ៣
និយមន័យទូទៅ

១- សម្រាប់គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ វៀរលែងតែមានបរិបទដែលតម្រូវឱ្យមានអត្ថន័យផ្សេង÷

ក. ពាក្យ "ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម" សំដៅដល់ដែនអធិបតេយ្យភាពនៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ដែលរួមមានសមុទ្រដែនដី ព្រមទាំងដែនអាកាសនៅលើតំបន់នេះ ដែលប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម មានអធិបតេយ្យភាព និងតំបន់សមុទ្រដែលស្ថិតនៅក្រៅសមុទ្រដែនដី ដែលរួមមាន ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ និងស្រទាប់ដីក្រោមបាតសមុទ្រ ដែលរហូតមកទល់ពេលនេះ ឬអាចក្នុងពេលអនាគត ត្រូវបានកំណត់ដោយច្បាប់របស់ប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ជាតំបន់ដែលប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម អាចអនុវត្តសិទ្ធិអធិបតេយ្យ ឬយុត្តាធិការ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិ។

ខ. ពាក្យ "កម្ពុជា" សំដៅដល់ដែនអធិបតេយ្យភាពនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងតំបន់សមុទ្រ ដែលរួមមាន ខ្ពង់រាបបាតសមុទ្រ និងស្រទាប់ដីក្រោមបាតសមុទ្រ ដែលជាប់នឹងដែនសមុទ្រខាងក្រៅ ហើយដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាអនុវត្តសិទ្ធិអធិបតេយ្យភាព ឬយុត្តាធិការ ដោយអនុលោមតាមច្បាប់អន្តរជាតិ។

គ. ពាក្យ "ក្រុមហ៊ុន" សំដៅដល់នីតិបុគ្គល ឬអង្គភាពណាមួយដែលត្រូវបានចាត់ទុកជានីតិបុគ្គល សម្រាប់គោលដៅពន្ធ។

ឃ. ពាក្យ "អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច" សំដៅដល់÷

(i) ក្នុងករណីប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម÷ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ឬតំណាងពេញសិទ្ធិរបស់ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ និង

(ii) ក្នុងករណីកម្ពុជា÷ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឬតំណាងពេញសិទ្ធិរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ង. ពាក្យ "រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង" និង "រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត" សំដៅដល់ប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ឬព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមតម្រូវការនៃបរិបទ។

ច. ពាក្យ "សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង" និង "សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត" សំដៅដល់សហគ្រាសដែលប្រកបអាជីវកម្មដោយនិវាសនជនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង និងសហគ្រាសដែលប្រកបអាជីវកម្មដោយនិវាសជនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។

ឆ. ពាក្យ "ចរាចរណ៍អន្តរជាតិ" សំដៅដល់ការដឹកជញ្ជូនតាមនាវា ឬយន្តហោះ ដែលធ្វើប្រតិបត្តិការដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង លើកលែងតែក្នុងករណីនាវា ឬយន្តហោះធ្វើប្រតិបត្តិការ នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងតែម្ខាងប៉ុណ្ណោះ។

ជ. ពាក្យ "ជនជាតិ" សំដៅដល់÷

(i) រូបវន្តបុគ្គលទាំងឡាយដែលមានសញ្ជាតិរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ក្រោមច្បាប់ជាធរមាននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ និង

(ii) នីតិបុគ្គល ក្រុមហ៊ុនសហកម្មសិទ្ធិ ឬសមាគមទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងអនុលោមតាមច្បាប់ជាធរមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

ឈ. ពាក្យ "បុគ្គល" រួមបញ្ចូលរូបវន្តបុគ្គល ក្រុមហ៊ុន និងបុគ្គលដទៃទៀត។

២- ចំពោះការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងពេលដែលពាក្យណាមួយមិនបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ពាក្យនោះត្រូវមានន័យដូចដែលមានចែងក្នុងច្បាប់របស់រដ្ឋនោះ សម្រាប់គោលដៅយកពន្ធដែលស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ វៀរលែងតែមានបរិបទតម្រូវឱ្យមានអត្ថន័យផ្សេង។ និយមន័យនៃពាក្យណាមួយដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីសារពើពន្ធរបស់រដ្ឋនោះ ត្រូវមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើនិយមន័យដែលមានចែង ក្នុងច្បាប់ដទៃទៀតរបស់រដ្ឋនោះ។

មាត្រា ៤
និវាសនជន

១- សម្រាប់គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ពាក្យ "និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង" សំដៅដល់បុគ្គលណាមួយ ដែលជាប់ពន្ធនៅក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋនោះ ដោយសារមានលំនៅដ្ឋាន និវាសនដ្ឋាន ទីកន្លែងចុះបញ្ជីរបស់ក្រុមហ៊ុន ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើការងារគ្រប់គ្រង ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាគោលដើម ឬលក្ខណវិនិច្ឆ័យផ្សេងទៀត ដែលមានភាពប្រហាក់ប្រហែល ដោយរួមបញ្ចូលផងដែរទាំងរដ្ឋនោះ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននៃរដ្ឋនោះ។ ក៏ប៉ុន្តែ ពាក្យនេះមិនរួមបញ្ចូល បុគ្គលណាដែលជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ ដែលពាក់ព័ន្ធតែប្រាក់ចំណូលពីប្រភពដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋនោះទេ។

២- យោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក្នុងករណីដែលបុគ្គលម្នាក់ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ស្ថានភាពរបស់បុគ្គលនោះ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម÷

ក. បុគ្គលនោះត្រូវបានចាត់ទុកជានិវាសនជនរបស់រដ្ឋម្ខាងប៉ុណ្ណោះ ដែលបុគ្គលនោះមានលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍ នៅក្នុងរដ្ឋនោះ។ ប្រសិនបើបុគ្គលនោះមានលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋទាំងពីរ បុគ្គលនោះត្រូវចាត់ទុកជានិវាសនជនតែក្នុងរដ្ឋមួយដែលមានទំនាក់ទំនងផ្ទាល់ខ្លួន និងសេដ្ឋកិច្ចជិតស្និទ្ធជាង (មូលដ្ឋានផលប្រយោជន៍សំខាន់)។

ខ. ប្រសិនបើពុំអាចកំណត់រដ្ឋដែលបុគ្គលនោះមានមូលដ្ឋានផលប្រយោជន៍សំខាន់ៗបាន ឬបុគ្គលនោះគ្មានលំនៅដ្ឋានអចិន្ត្រៃយ៍សម្រាប់ស្នាក់នៅក្នុងរដ្ឋណាមួយ បុគ្គលនោះត្រូវចាត់ទុកជានិវាស-នជនតែក្នុងរដ្ឋម្ខាងដែលបុគ្គលនោះមានកន្លែងស្នាក់នៅជាទម្លាប់។

គ. ប្រសិនបើបុគ្គលនោះមាន ឬគ្មានកន្លែងស្នាក់នៅជាទម្លាប់នៅក្នុងរដ្ឋទាំងពីរ បុគ្គលនោះត្រូវចាត់ទុកជានិវាសនជនតែក្នុងរដ្ឋម្ខាង ដែលបុគ្គលនោះមានសញ្ជាតិ។

ឃ. ប្រសិនបើបុគ្គលនោះជា ឬពុំមែនជាជនជាតិនៃរដ្ឋទាំងពីរ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាដោយការព្រមព្រៀងគ្នាទៅវិញទៅមក។

៣- យោងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក្នុងករណីបុគ្គលដែលមិនមែនជារូបវន្តបុគ្គល ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ ត្រូវដោះស្រាយបញ្ហាស្តីពីនិវាសនជន តាមរយៈការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមក។

មាត្រា ៥
គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍

១- សម្រាប់គោលដៅនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ពាក្យ "គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍" សំដៅដល់ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ ដែលសហគ្រាសដំណើរការប្រកបអាជីវកម្មទាំងស្រុង ឬផ្នែកណាមួយនៃអាជីវកម្ម។

២- ពាក្យ "គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍" មានជាអាទិ៍÷

ក. ទីកន្លែងសម្រាប់ធ្វើការងារគ្រប់គ្រង

ខ. សាខារបស់សហគ្រាសបរទេស

គ. ការិយាល័យ

ឃ. ឃ្លាំង ដែលបុគ្គលផ្តល់ទីតាំងសម្រាប់ស្តុកទំនិញឱ្យបុគ្គលដទៃ

ង. រោងចក្រ

ច. រោងជាង

ឆ. កសិដ្ឋាន ឬកន្លែងដាំដុះ (ចំការ) និង

ជ. ទីតាំងរុករករ៉ែ អណ្តូងប្រេងកាត ឬឧស្ម័នធម្មជាតិ ទីតាំងវាយយកថ្ម ឬទីតាំងយកធនធានធម្មជាតិផ្សេងៗ។

៣- ពាក្យ "គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍" ក៏រួមបញ្ចូលផងដែរ÷

ក. ការដ្ឋានសំណង់អគារ គម្រោងសាងសង់ឬគម្រោងបង្គុំឬដំឡើង ឬសកម្មភាពតាមដានពិនិត្យដែលជាប់ទាក់ទិននឹងទីតាំងឬគម្រោងទាំងនោះ ក៏ប៉ុន្តែលុះត្រាការដ្ឋាន ឬគម្រោង ឬសកម្មភាពទាំងនោះ មានរយៈពេលលើសពី ១៨៣ថ្ងៃ។

ខ. ការផ្តល់សេវា ដែលរួមមានទាំងសេវាប្រឹក្សាដែលធ្វើឡើងដោយសហគ្រាស តាមរយៈនិយោជិក ឬបុគ្គលិកផ្សេងទៀតជួលដោយសហគ្រាសនោះ ក្នុងគោលដៅខាងលើ លុះត្រាតែសកម្មភាពទាំងនោះបានប្រព្រឹត្តទៅជាបន្តបន្ទាប់ (សម្រាប់គម្រោងដូចគ្នា ឬពាក់ព័ន្ធគ្នា) មួយលើក ឬច្រើនលើក ដែលមានរយៈពេលសរុបលើសពី ១៨៣ថ្ងៃ ក្នុងអំឡុងពេល ១២ខែ ណាមួយ នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

គ. គ្រឿងចក្រខួងអណ្តូងប្រេង ឬកប៉ាល់ផ្គត់ផ្គង់ដល់ប្រតិបត្តិការខួងអណ្តូងប្រេង ប្រើប្រាស់សម្រាប់ស្វែងរុករក ឬធ្វើអាជីវកម្មធនធានធម្មជាតិ។

៤- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិខាងលើនៃមាត្រានេះក៏ដោយ ពាក្យ“គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍” មិនត្រូវបានចាត់ទុកថារាប់បញ្ចូល÷

ក. ការប្រើប្រាស់នូវទីតាំងសម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការស្តុកទុក ការតាំងបង្ហាញទំនិញ ឬផលិតផលដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគ្រាស

ខ. ការថែទាំទំនិញក្នុងស្តុក ឬផលិតផល ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគ្រាស សម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការស្តុកទុក ឬការតាំងបង្ហាញ

គ. ការថែទាំទំនិញក្នុងស្តុក ឬផលិតផល ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគ្រាស សម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការកែច្នៃដោយសហគ្រាសដទៃទៀត

ឃ. ការរក្សាទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ សម្រាប់តែគោលដៅក្នុងការទិញទំនិញ ឬផលិតផល ឬការប្រមូលព័ត៌មានសម្រាប់សហគ្រាស

ង. ការរក្សាទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ សម្រាប់តែគោលដៅនៃសកម្មភាពផ្សេងទៀតរបស់សហគ្រាសដែលមានចរិតលក្ខណៈត្រៀមបម្រុងទុក ឬបន្ទាប់បន្សំ និង

ច. ការរក្សាទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ សម្រាប់តែសកម្មភាពរួមផ្សំគ្នាណាមួយ នៃសកម្មភាពដែលមានចែងក្នុងវាក្យខណ្ឌ (ក) ដល់ (ង) ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលសកម្មភាពទាំងមូលរបស់ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ដែលជាលទ្ធផលនៃការរួមផ្សំគ្នានេះ មានចរិតលក្ខណៈត្រៀមបម្រុងទុក ឬបន្ទាប់បន្សំ។

៥- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង២ ក៏ដោយ បុគ្គល (ក្រៅពីភ្នាក់ងារមានលក្ខណៈឯករាជ្យដែលកថាខណ្ឌ៧ អនុវត្ត) បំពេញសកម្មភាពនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងនាមសហគ្រាសមួយនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត សហគ្រាសនោះត្រូវបានចាត់ទុកថាមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងដែលបានលើកឡើងពីខាងដើម ចំពោះបណ្តាសកម្មភាពដែលធ្វើឡើងក្នុងនាមសហគ្រាសក្នុងករណីដែលបុគ្គលនោះ÷

ក. មាន និងអនុវត្តសិទ្ធិជាប្រចាំលើការចុះកិច្ចសន្យាក្នុងនាមសហគ្រាសនៅក្នុងរដ្ឋនោះ វៀរលែងតែសកម្មភាពទាំងនោះត្រូវបានកំណត់ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ៤ខាងលើ ទោះបីសកម្មភាពនោះធ្វើឡើងតាមរយៈទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់ក៏ដោយ ទីកន្លែងប្រកបអាជីវកម្មជាប់លាប់នោះ មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ក្រោមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ៤ នោះឡើយ ឬ

ខ. ពុំមានសិទ្ធិក្នុងការចុះកិច្ចសន្យា ប៉ុន្តែ ថែរក្សាស្តុកទំនិញឬផលិតផលជាប្រចាំ នៅក្នុងរដ្ឋខាងដើមដែលតែងតែបញ្ជូនទំនិញ ឬផលិតផលក្នុងនាមសហគ្រាសជាទៀងទាត់។

៦- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិខាងដើមនៃមាត្រានេះ ក៏ដោយ វៀរលែងតែពាក់ព័ន្ធនឹងការធានារ៉ាប់រងបន្ត សហគ្រាសធានារ៉ាប់រងនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ត្រូវចាត់ទុកថាមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ប្រសិនបើសហគ្រាសនោះ ប្រមូលបុព្វលាភនៅក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ឬធានារ៉ាប់រងហានិភ័យផ្សេងៗ ដែលស្ថិតនៅក្នុងទឹកដីនៃរដ្ឋនោះ តាមរយៈបុគ្គលក្រៅពីភ្នាក់ងារមានលក្ខណៈឯករាជ្យដែលអនុវត្តតាមកថាខណ្ឌ៧។

៧- សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង មិនត្រូវចាត់ទុកថាមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ដោយគ្រាន់តែប្រកបអាជីវកម្មក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ តាមរយៈឈ្មួញកណ្តាល ភ្នាក់ងារកម្រៃជើងសារទូទៅ ឬភ្នាក់ងារដទៃទៀតដែលមានលក្ខណៈឯករាជ្យ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលបុគ្គលទាំងនោះ បំពេញសកម្មភាពដែលជាដំណើរការប្រក្រតីនៃអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ភ្នាក់ងារនោះនឹងមិនត្រូវបានចាត់ទុកជាភ្នាក់ងារមានលក្ខណៈឯករាជ្យក្នុងខ្លឹមសារនៃកថាខណ្ឌនេះ នៅពេលដែលសកម្មភាពរបស់ភ្នាក់ងារនោះ បម្រើផលប្រយោជន៍ទាំងស្រុង ឬស្ទើរតែទាំងស្រុងក្នុងនាមសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងនោះ និងលក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលបានធ្វើឬកំណត់ឡើងរវាងសហគ្រាស និងភ្នាក់ងារក្នុងទំនាក់ទំនងពាណិជ្ជកម្ម និងហិរញ្ញវត្ថុដែលខុសគ្នាពីលក្ខខណ្ឌដែលបានធ្វើឡើងរវាងសហគ្រាសឯករាជ្យដទៃទៀត។

៨- ក្នុងករណីដែលក្រុមហ៊ុនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង គ្រប់គ្រង ឬត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ឬដែលប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ (ទោះបីជាតាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមិនមែនតាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍) មិនត្រូវចាត់ទុកក្រុមហ៊ុនណាមួយ ជាគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៃក្រុមហ៊ុនណាមួយទៀតឡើយ។

មាត្រា ៦
ប្រាក់ចំណូលពីអចលនទ្រព្យ

១- ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីអចលនទ្រព្យ (រួមបញ្ចូលទាំងប្រាក់ចំណូលពីកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ ឬជលផល) ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ពាក្យ "អចលនទ្រព្យ" ត្រូវមានន័យដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលអចលនទ្រព្យនោះស្ថិតនៅ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ ពាក្យនេះ ត្រូវរួមបញ្ចូលផងដែរនូវទ្រព្យបន្ទាប់បន្សំនៃអចលនទ្រព្យ បសុសត្វ និងឧបករណ៍ប្រើប្រាស់នៅក្នុងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងជលផល សិទ្ធិដែលស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ទូទៅដែលទាក់ទិននឹងទ្រព្យសម្បត្តិដែលបង្កើតចំណូល សិទ្ធិប្រើប្រាស់និងអាស្រ័យផលលើអចលនទ្រព្យ និងសិទ្ធិទទួលបានការទូទាត់ក្នុងចំនួនជាក់លាក់ ឬប្រែប្រួលតាមលទ្ធផលជាក់ស្តែងសម្រាប់ការប្រកបអាជីវកម្ម ឬសិទ្ធិប្រកបអាជីវកម្មលើជម្រករ៉ែ ប្រភពធនធានរ៉ែ និងធនធានធម្មជាតិផ្សេងទៀត។ នាវា ទូក និងយន្តហោះ មិនត្រូវចាត់ទុកជាអចលនទ្រព្យឡើយ។

៣- បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានពីការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ ការជួល ឬការប្រើប្រាស់ក្នុងរូបភាពផ្សេងទៀតនៃអចលនទ្រព្យ។

៤- បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង៣ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រាក់ចំណូលពីអចលនទ្រព្យរបស់សហគ្រាស និងចំពោះប្រាក់ចំណូលពីអចលនទ្រព្យដែលបានប្រើប្រាស់សម្រាប់បំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យ។

មាត្រា ៧
ប្រាក់ចំណេញអាជីវកម្ម

១- ប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋនោះប៉ុណ្ណោះ វៀរលែងតែសហគ្រាសនោះ ប្រកបអាជីវកម្មក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។ ក្នុងករណីដែលសហគ្រាសនោះប្រកបអាជីវកម្មដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសអាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ លើតែប្រាក់ចំណេញណាដែលសម្រេចបានពី÷

ក- គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នោះ

ខ- ការលក់ផលិតផលឬទំនិញ ដែលមានប្រភេទដូចគ្នាឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ទៅនឹងផលិតផលដែលលក់តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ នៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ឬ

គ- សកម្មភាពអាជីវកម្មផ្សេងទៀត ដែលមានប្រភេទដូចគ្នាឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ទៅនឹងសកម្មភាពរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ នៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- សម្រាប់គោលដៅបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ៣ ក្នុងករណីសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ប្រាក់ចំណេញដែលកើតពីគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ ត្រូវបានកំណត់ដូចប្រាក់ចំណេញនៃសហគ្រាសផ្សេងទៀត និងដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដែលមានសកម្មភាពអាជីវកម្មដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ក្រោមលក្ខខណ្ឌដូច ឬប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ដែលមានសកម្មភពអាជីវកម្មឯករាជ្យទាំងស្រុងពីសហគ្រាសដែលមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នោះ។

៣- (ក) ក្នុងការកំណត់ប្រាក់ចំណេញរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យកាត់កងរាល់ចំណាយទាំងអស់ ដែលកើតឡើងសម្រាប់គោលបំណងអាជីវកម្មរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នោះ រួមបញ្ចូលទាំងចំណាយសម្រាប់ប្រតិបត្តិការ និងរដ្ឋបាលទូទៅដែលកើតនៅក្នុងរដ្ឋដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ស្ថិតនៅ ឬនៅកន្លែងផ្សេងទៀត។

(ខ) ប៉ុន្តែការកាត់កងនេះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតចំពោះទឹកប្រាក់ (ក្រៅពីសំណងនៃចំណាយជាក់ស្តែង) ដែលទូទាត់ ដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ទៅទីស្នាក់ការកណ្តាល ឬការិយាល័យណាមួយផ្សេងទៀតរបស់សហគ្រាស ក្រោមរូបភាពជាសួយសារ កម្រៃ ឬការទូទាត់ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដើម្បីទទួលបានការប្រើប្រាស់ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត ឬក្រោមរូបភាពជាកម្រៃជើងសារ សម្រាប់ការបំពេញ

សេវាកម្មជាក់លាក់ ឬ ការគ្រប់គ្រង ឬក្រោមរូបភាពជាការប្រាក់នៃកម្ចីដែលបានផ្តល់ឱ្យគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ វៀរលែងតែក្នុងករណីសហគ្រាសធនាគារ។ ដូចគ្នានេះដែរ ការកំណត់ប្រាក់ចំណេញរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ មិនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យគិតបញ្ចូលនូវទឹកប្រាក់ (ក្រៅពីសំណងនៃចំណាយជាក់ស្តែង) ដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ កំណត់យកពីទីស្នាក់ការកណ្តាល ឬការិយាល័យណាមួយផ្សេងទៀតរបស់សហគ្រាស ក្រោមរូបភាពជាសួយសារ កម្រៃ ឬការទូទាត់ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដើម្បីទទួលបានការប្រើប្រាស់ប្រកាសនីយបត្រ តក្កកម្ម ឬសិទ្ធិផ្សេងទៀត ឬក្រោមរូបភាពជាកម្រៃជើងសារ សម្រាប់ការបំពេញសេវាកម្មជាក់លាក់ ឬការគ្រប់គ្រង ឬក្រោមរូបភាពជាការប្រាក់នៃកម្ចីដែលបានផ្តល់ឱ្យទីស្នាក់ការកណ្តាល ឬការិយាល័យណាមួយផ្សេងទៀតរបស់សហគ្រាស វៀរលែងតែក្នុងករណីសហគ្រាសធនាគារ។

៤- ដរាបណារដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង មានទម្លាប់ក្នុងការកំណត់ប្រាក់ចំណេញសម្រេចបានពីគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ដោយវិធីបែងចែកប្រាក់ចំណេញសរុបទៅតាមផ្នែកផ្សេងៗរបស់សហគ្រាស កថាខណ្ឌ២ មិនត្រូវរារាំងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងនោះក្នុងការកំណត់ប្រាក់ចំណេញដែលត្រូវជាប់ពន្ធ តាមវិធីនៃការបែងចែកដែលជាទម្លាប់នេះ។ ការអនុវត្តវិធីនៃការបែងចែកនេះ ត្រូវផ្តល់លទ្ធផលដែលសមស្របទៅនឹងគោលការណ៍ក្នុងមាត្រានេះ។

៥- សម្រាប់គោលដៅនៃបណ្តាកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ការកំណត់ប្រាក់ចំណេញដែលសម្រេចបានដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ត្រូវប្រើប្រាស់វិធាន ដូចគ្នាពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ ការអនុវត្តផ្ទុយពីនេះ អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានហេតុផលសមរម្យ និងគ្រប់គ្រាន់។

៦- គ្មានបញ្ញត្តិណាមួយនៃមាត្រានេះ ធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការអនុវត្តច្បាប់ណាមួយរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ទាក់ទិននឹងការកំណត់ពន្ធលើប្រាក់ចំណូលពីការលក់ធានារ៉ាប់រងរបស់ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រងអនិវាសជនដែលមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះឡើយ លើកលែងតែការធានារ៉ាប់រងបន្ត។

៧- ក្នុងករណីដែលប្រាក់ចំណេញរួមបញ្ចូលទាំងប្រភេទប្រាក់ចំណូលផ្សេងៗ ដែលបានចែងដាច់ដោយឡែកនៅក្នុងមាត្រាផ្សេងទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បញ្ញត្តិរបស់មាត្រាទាំងនោះមិនត្រូវបានគ្របដណ្តប់ ដោយបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះទេ។

មាត្រា ៨
ការដឹកជញ្ជូនតាមនាវា និងយន្តហោះ

១- ប្រាក់ចំណេញដែលទទួលបានដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ពីប្រតិបត្តិការនៃយន្តហោះក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ ត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះតែប៉ុណ្ណោះ។

២- ប្រាក់ចំណេញដែលទទួលបានដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ពីប្រតិបត្តិការនៃនាវាក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ប៉ុន្តែការកំណត់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ ត្រូវកាត់បន្ថយ ៥០ ភាគរយ។

៣- បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង២ ត្រូវអនុវត្តផងដែរចំពោះប្រាក់ចំណេញសម្រេចបានពីការចូលរួមជាក្រុម ឬចង្កោមអាជីវកម្មរួមគ្នា ឬទីភ្នាក់ងារប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិគ្រប់ប្រភេទ ដោយសហគ្រាសដែលធ្វើប្រតិបត្តិការនៃនាវា និងយន្តហោះក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ។

មាត្រា ៩
សហគ្រាសដែលមានការទាក់ទងគ្នា

១- ក្នុងករណី÷

ក. សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលក្នុងការចាត់ចែង ការគ្រប់គ្រង ឬមានដើមទុននៅក្នុងសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ឬ

ខ. បុគ្គលតែមួយ ចូលរួមដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលក្នុងការចាត់ចែង ការគ្រប់គ្រង ឬមានដើមទុននៅក្នុងសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង និងសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត

ហើយនៅក្នុងករណីមួយណាក៏ដោយ លក្ខខណ្ឌត្រូវបានធ្វើឡើង ឬកំណត់ រវាងសហគ្រាសទាំងពីរ នៅក្នុងទំនាក់ទំនងផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ឬផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ដែលខុសគ្នាពីលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបានធ្វើឡើងរវាងបណ្តាសហគ្រាសឯករាជ្យ ដូចនេះ ប្រាក់ចំណេញដែលអាចត្រូវបង្គរដោយសហគ្រាសណាមួយ នៅក្នុងចំណោមសហគ្រាសដែលមានទំនាក់ទំនងទាំងនោះ ប៉ុន្តែពុំត្រូវបង្គរជាប្រាក់ចំណេញដោយហេតុផលនៃបណ្តាលក្ខខណ្ឌខាងលើ ប្រាក់ចំណេញនោះក៏អាចត្រូវរាប់បញ្ចូលជាប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនោះ និងត្រូវជាប់ពន្ធស្របតាមនីតិវិធីនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង។

២- ក្នុងករណីរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង រាប់បញ្ចូលប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតទៅក្នុងប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីដំបូង ហើយបានយកពន្ធទៅតាមនីតិវិធីជាធរមាន ដែលប្រាក់ចំណេញដែលបានរាប់បញ្ចូលនោះ ត្រូវបានយកពន្ធរួចហើយដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ហើយប្រាក់ចំណេញដែលដាក់បញ្ចូលនោះ គឺជាប្រាក់ចំណេញដែលគួរត្រូវបានទទួលដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូង ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌដែលបានធ្វើឡើងរវាងសហគ្រាសទាំងពីរនេះ ដូចលក្ខខណ្ឌដែលបានធ្វើរវាងសហគ្រាសឯករាជ្យ ដូចនេះ រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតត្រូវធ្វើនិយ័តកម្មឱ្យបានសមស្របលើប្រាក់ពន្ធដែលជាប្រាក់ចំណេញរបស់ខ្លួន។ ក្នុងការកំណត់និយ័តកម្មបែបនេះ បញ្ញត្តិពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវអនុវត្តជាចាំបាច់ ហើយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរត្រូវធ្វើការពិភាក្សាគ្នា ប្រសិនបើមានការចាំបាច់។

៣- ក្នុងករណីដែលដំណើរការនីតិវិធីតុលាការ បែបបទរដ្ឋបាល ឬដំណើរការនីតិវិធីផ្លូវច្បាប់ផ្សេងទៀតដែលនាំឱ្យមានការសម្រេចជាស្ថាពរថា ដោយបុព្វហេតុនៃសកម្មភាពនានា ដែលបណ្តាលឱ្យមាននិយ័តកម្ម លើ

ប្រាក់ចំណេញក្រោមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ចំពោះសហគ្រាសដែលទាក់ទិននឹងទោសទណ្ឌដោយការក្លែងបន្លំ ការធ្វេសប្រហែសធ្ងន់ធ្ងរ ឬដោយចេតនា បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្ត។

មាត្រា ១០
ភាគលាភ

១- ភាគលាភដែលត្រូវបានទូទាត់ដោយក្រុមហ៊ុននិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ឱ្យទៅនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ភាគលាភនោះក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលក្រុមហ៊ុនទូទាត់ភាគលាភនោះ ជានិវាសនជនផងដែរ ដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃភាគលាភនោះ ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុល នៃភាគលាភ។ កថាខណ្ឌនេះមិនប៉ះពាល់ដល់ការយកពន្ធលើក្រុមហ៊ុនចំពោះប្រាក់ចំណេញដែលជាប្រភពនៃភាគលាភដែលបានទូទាត់។

៣- ពាក្យ “ភាគលាភ” ដែលប្រើក្នុងមាត្រានេះ សំដៅដល់ប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីភាគហ៊ុននានា ភាគហ៊ុនឬសិទ្ធិអាស្រ័យផល ភាគហ៊ុនក្នុងវិស័យរ៉ែ ភាគហ៊ុនរបស់អ្នកបង្កើត ឬសិទ្ធិផ្សេងៗដែលមិនមែនជាឥណទេយ្យបំណុល ប៉ុន្តែចូលរួមទទួលប្រាក់ចំណេញ ក៏ដូចជាចំណូលបានមក ពីសិទ្ធិក្នុងក្រុមហ៊ុនដែលត្រូវបានកំណត់ពន្ធដូចគ្នាទៅនឹងប្រាក់ចំណូលបានពីភាគហ៊ុន ដែលកំណត់ដោយ ច្បាប់នៃរដ្ឋដែលក្រុមហ៊ុនបែងចែកភាគលាភនោះជានិវាសនជន។

៤- បញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌ១ និង២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្ត ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល នៃភាគលាភជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ដែលក្រុមហ៊ុនទូទាត់ភាគលាភជានិវាសនជន តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យតាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងការកាន់កាប់ភាគហ៊ុនដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ភាគលាភនោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះ។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៥- ក្នុងករណីក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ទទួលប្រាក់ចំណេញ ឬប្រាក់ចំណូលមកពីរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត រដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ អាចមិនត្រូវកំណត់ពន្ធទៅលើភាគលាភដែលបានទូទាត់ដោយក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីដំបូងនោះទេ លើកលែងតែភាគលាភទាំងនោះត្រូវបានទូទាត់ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋម្ខាងទៀត ឬការកាន់កាប់ភាគហ៊ុនដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ភាគលាភនោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ។ ដូចនេះ ប្រាក់ចំណេញដែលមិនបានបែងចែករបស់ក្រុមហ៊ុនដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋ

ភាគីដំបូង មិនគួរជាកម្មវត្ថុនៃការកំណត់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញមិនបានបែងចែករបស់ក្រុមហ៊ុន ដោយរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ទោះបីជាភាគលាភដែលបានទូទាត់ ឬប្រាក់ចំណេញ មិនបានបែងចែក មានចំណែកខ្លះ ឬទាំងស្រុងពីប្រាក់ចំណេញ ឬប្រាក់ចំណូលដែលបានកើតឡើងក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ក៏ដោយ។

៦- បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តទេ ប្រសិនប្រើក្នុងគោលបំណងចំបង ឬគោលបំណងចំបងណាមួយរបស់បុគ្គលណាមួយដែលទាក់ទិននឹងការបង្កើត ឬការចាត់ចែងភាគហ៊ុន ឬសិទ្ធិនានា ទាក់ទិននឹងការទូទាត់ភាគលាភ ដើម្បីកេងចំណេញពីមាត្រានេះ តាមរយៈការបង្កើត ឬការចាត់ចែងទាំងនោះ។

មាត្រា ១១
ការប្រាក់

១- ការប្រាក់ដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ហើយត្រូវបានទូទាត់ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ការប្រាក់នោះក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលការប្រាក់នោះកើតឡើងផងដែរ និងអនុលោមតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃការប្រាក់នោះ ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវឱ្យលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុលនៃការប្រាក់នោះទេ។

៣- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ២ ក៏ដោយ ការប្រាក់ដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង និងបានទូទាត់ទៅឱ្យរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ត្រូវបានលើកលែងពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូង។

សម្រាប់គោលបំណងនៃកថាខណ្ឌនេះ ពាក្យ “រដ្ឋាភិបាល ” ÷

ក. សម្រាប់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម រួមមាន÷
- (i) ដឺអូថូរីធី មុនីថារី ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម
- (ii) ទីភ្នាក់ងារវិនិយោគប្រ៊ុយណេ
- (iii) ដឺឡឹមបាហ្គា តាប៊ុង អាមាណា ប៉េគឺចា
- (iv) ក្រុមប្រឹក្សាសោធនិវត្តន៍វិភាគទានបន្ថែម
- (v) អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ឬបុគ្គលដែលលើកលែងពន្ធក្នុងប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម
- (vi) សាជីវកម្មដែលកាន់កាប់ ១០០ ភាគរយ ដោយរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម (ដូចដែលបានកំណត់ក្នុងមាត្រានេះ) និង
- (vii) ស្ថាប័នដទៃទៀតដូចដែលអាចព្រមព្រៀងគ្នានាពេលក្រោយ រវាងអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ។

ខ. សម្រាប់កម្ពុជា រួមមាន÷
- (i) ធនាគារកណ្តាល ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និង

(ii) ធនាគារ ឬគ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុ ឬសាជីវកម្ម ឬស្ថាប័នដទៃទៀតដែលកាន់កាប់ ១០០ ភាគរយ ដោយរដ្ឋាភិបាល។

៤- ពាក្យ“ការប្រាក់” ដែលប្រើក្នុងមាត្រានេះសំដៅដល់ចំណូលពីបំណុលគ្រប់ប្រភេទ ទោះបីជាបានឬមិនបានធានាដោយការដាក់វត្ថុបញ្ចាំ និងមានឬគ្មានសិទ្ធិទទួលបានការបែងចែកប្រាក់ចំណេញរបស់កូនបំណុល និងជាពិសេសចំណូលដែលបានមកពីមូលបត្ររដ្ឋ និងចំណូលដែលបានមកពីសញ្ញាបណ្ណ ឬមូលបត្របំណុល រួមបញ្ចូលផងដែរនូវបុព្វលាភ និងរង្វាន់ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងមូលបត្ររដ្ឋ សញ្ញាបណ្ណ ឬមូលបត្របំណុលទាំងនោះ។ សម្រាប់គោលបំណងនៃមាត្រានេះ ប្រាក់ពិន័យដែលបានមកពីការបង់យឺតយ៉ាវ មិនត្រូវបានចាត់ទុកជាការប្រាក់ឡើយ។

៥- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្ត ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃការប្រាក់ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតដែលការប្រាក់នោះកើតឡើង តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យតាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងបំណុលដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ការប្រាក់នោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយ ក) គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ឬជាមួយ ខ) សកម្មភាព អាជីវកម្មដូចមានចែងក្នុងចំណុច គ) នៃកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា៧។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៦- ការប្រាក់ត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង នៅពេលដែលអ្នកទូទាត់ការប្រាក់គឺជានិវាសនជននៃរដ្ឋនោះ។ ទោះបីបុគ្គលបង់ការប្រាក់ជានិវាសនជន ឬមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានការទាក់ទិននឹងបំណុលត្រូវបង់ការប្រាក់ ហើយការប្រាក់នោះត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដូចនេះ ការប្រាក់នោះត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ស្ថិតនៅ។

៧- ក្នុងករណី មានទំនាក់ទំនងពិសេសរវាងអ្នកទូទាត់ការប្រាក់និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ឬរវាងបុគ្គលទាំងពីរ និងបុគ្គលដទៃទៀត ចំនួនការប្រាក់ដែលត្រូវទូទាត់ពាក់ព័ន្ធនឹងបំណុល មានចំនួនលើសពីចំនួនការប្រាក់ដែលបានព្រមព្រៀងរវាងអ្នកទូទាត់ការប្រាក់និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសបែបនោះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែចំនួនទឹកប្រាក់ដែលភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងក្នុង

ករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីនេះ ចំណែកលើសនៃការទូទាត់ ត្រូវជាប់ពន្ធស្របទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ និងអនុលោមតាមបញ្ញត្តិផ្សេងទៀត នៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៨- បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តទេ ប្រសិនប្រើក្នុងគោលបំណងចំបង ឬគោលបំណងចំបងណាមួយរបស់បុគ្គលណាមួយដែលទាក់ទិននឹងការបង្កើត ឬការចាត់ចែងបំណុល ទាក់ទិននឹងការទូទាត់ការប្រាក់ ដើម្បីកេងចំណេញពីមាត្រានេះ តាមរយៈការបង្កើត ឬការចាត់ចែងទាំងនោះ។

មាត្រា ១២
សួយសារ

១-	សួយសារដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ហើយត្រូវបានទូទាត់ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២-	សួយសារនោះ ក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលសួយសារនោះកើតឡើងផងដែរ និងអនុលោមតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃសួយសារនោះ ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវឱ្យលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុល នៃសួយសារនោះទេ។

៣-	ពាក្យ “សួយសារ” ដែលប្រើក្នុងមាត្រានេះ សំដៅដល់ការទូទាត់ណាមួយជាសំណងសម្រាប់

(ក) ការប្រើប្រាស់ឬសិទ្ធិប្រើប្រាស់សិទ្ធិអ្នកនិពន្ធនៃស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រ ការងារសិល្បៈឬវិទ្យាសាស្ត្រ ដែលរួមមាន ខ្សែភាពយន្តឬភាពយន្ត ឬខ្សែអាត់ដែលប្រើសម្រាប់ការចាក់ផ្សាយតាមវិទ្យុ ឬទូរទស្សន៍ ប្រកាសនីយបត្រតក្កកម្ម ពាណិជ្ជសញ្ញា ការរចនាម៉ូដឬម៉ូដែល ប្លង់ រូបមន្តឬរបៀបធ្វើសម្ងាត់ ឬសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ ឬសិទ្ធិប្រើប្រាស់បរិក្ខារឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬវិទ្យាសាស្ត្រ ឬសម្រាប់ព័ត៌មានដែលទាក់ទិននឹងបទពិសោធន៍ខាងឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬវិទ្យាសាស្ត្រ។

(ខ) ការទទួល ឬសិទ្ធិទទួល ឬ រូបភាពមានចលនា រូបភាព ឬសំឡេង ឬទាំងការទទួលនិងសិទ្ធិទទួល ដែលបញ្ជូនតាមរយៈផ្កាយរណប ខ្សែកាប ខ្សែកាបអុបទិច ឬបច្ចេកវិទ្យាប្រហាក់ប្រហែលដែលទាក់ទិននឹងការផ្សព្វផ្សាយតាមទូរទស្សន៍ វិទ្យុ ឬអ៊ីនធើណេត និង

(គ) ការផ្គត់ផ្គង់ណាមួយដែលមានលក្ខណៈបន្ទាប់បន្សំ និងជំនួយឱ្យ និងបំពាក់បន្ថែម ដែលប្រើជាមធ្យោបាយសម្រាប់ឱ្យប្រើប្រាស់បាន ឬជាប្រយោជន៍ចំពោះ ការប្រើប្រាស់ទ្រព្យឬសិទ្ធិនានាដូចបានរៀបរាប់ក្នុងវាក្យខណ្ឌ (ក) និង (ខ)។

៤-	បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តទេ ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃសួយសារជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតដែលសួយសារកើតឡើង តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យ តាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងសិទ្ធិឬទ្រព្យដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់សួយសារនោះ មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជាក់លាក់ជាមួយ ក) គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ មូលដ្ឋានជាប់លាប់ ឬជាមួយ ខ) សកម្មភាពអាជីវកម្មដូចមាន

ចែងក្នុងចំណុច គ) នៃកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា៧។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៥- ស្ហួយសារត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង នៅពេលដែលអ្នកបង់ស្ហួយសារគឺជានិវាសនជននៃរដ្ឋនោះ។ ទោះបីបុគ្គលបង់ស្ហួយសារជានិវាសនជនឬមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានការទាក់ទិននឹងបំណុលនៃស្ហួយសារត្រូវបង់ ហើយស្ហួយសារនោះត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដូចនេះស្ហួយសារនោះត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ស្ថិតនៅ។

៦- ក្នុងករណី មានទំនាក់ទំនងពិសេសរវាងអ្នកបង់ស្ហួយសារនិងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ឬរវាងអ្នកទាំងពីរនិងបុគ្គលដទៃទៀត ចំនួនស្ហួយសារដែលត្រូវបង់ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់សិទ្ធិ ឬព័ត៌មាន មានចំនួនលើសពីចំនួនស្ហួយសារដែលបានព្រមព្រៀងរវាងអ្នកបង់ស្ហួយសារ និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសបែបនោះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែចំនួនទឹកប្រាក់ដែលភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីនេះ ចំណែកលើសនៃការទូទាត់ ត្រូវជាប់ពន្ធស្របទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ និងអនុលោមតាមបញ្ញត្តិផ្សេងទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៧- បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តទេ ប្រសិនប្រើក្នុងគោលបំណងចំបង ឬគោលបំណងចំបងណាមួយរបស់បុគ្គលណាមួយដែលទាក់ទិននឹងការបង្កើត ឬការចាត់ចែងសិទ្ធិទាក់ទិននឹងការទូទាត់ស្ហួយសារ ដើម្បីកេងចំណេញពីមាត្រានេះ តាមរយៈការបង្កើត ឬការចាត់ចែងទាំងនោះ។

មាត្រា ១៣
កម្រៃសេវាបច្ចេកទេស

១- កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសដែលកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ហើយត្រូវបានទទួលដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះ ក៏អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះកើតឡើងផងដែរ និងអនុលោមតាមច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត បន្ទុកពន្ធដែលត្រូវបង់មិនត្រូវឱ្យលើសពី ១០ ភាគរយ នៃចំនួនដុល នៃកម្រៃសេវាបច្ចេកទេស។

៣- ពាក្យ "កម្រៃសេវាបច្ចេកទេស" ប្រើក្នុងមាត្រានេះ សំដៅដល់ការទូទាត់គ្រប់ប្រភេទឱ្យបុគ្គលណាមួយក្រៅពីនិយោជិតរបស់បុគ្គលដែលធ្វើការទូទាត់នោះសម្រាប់ការបំពេញសេវាណាមួយដែលមានចរិតបច្ចេក-ទេស គ្រប់គ្រង ឬពិគ្រោះយោបល់។

៤- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តឡើយ ប្រសិនបើម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលនៃកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតដែលកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសកើតឡើង តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ហើយកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះ មានទំនាក់ទំនងជាក់លាក់ជាមួយ ក) គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬជាមួយ ខ) សកម្មភាពអាជីវកម្មដូចមានចែងក្នុងចំណុច គ) នៃកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា៧។ ក្នុងករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៥- កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង នៅពេលដែលអ្នកទូទាត់កម្រៃគឺជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ។ ទោះបីបុគ្គលទូទាត់កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសជានិវាសនជន ឬមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក៏ដោយ ប៉ុន្តែមានគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលមានការទាក់ទិននឹងកាតព្វកិច្ចទូទាត់កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសដែលកើតឡើង ហើយកម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ទាំងនោះ ដូច្នេះ កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនោះត្រូវបានចាត់ទុកថាកើតឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ស្ថិតនៅ។

៦- ក្នុងករណី មានទំនាក់ទំនងពិសេសរវាងបុគ្គលទូទាត់កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសនិងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផល ឬរវាងបុគ្គលទាំងពីរ និងបុគ្គលដទៃទៀត ទោះក្នុងហេតុផលណាក៏ដោយ កម្រៃសេវាបច្ចេកទេសដែលត្រូវទូទាត់ មានចំនួនលើសពីកម្រៃសេវាបច្ចេកទេស ដែលគួរតែបានព្រមព្រៀងរវាងបុគ្គលទូទាត់និងម្ចាស់សិទ្ធិអាស្រ័យផលក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសបែបនោះ ដូចនេះបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះតែចំនួនទឹកប្រាក់ដែលភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀង ក្នុងករណីពុំមានទំនាក់ទំនងពិសេសប៉ុណ្ណោះ។ ក្នុងករណីនេះ ចំណែកលើសនៃការទូទាត់ ត្រូវជាប់ពន្ធស្របទៅតាមច្បាប់នៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនីមួយៗ និងអនុលោមតាមបញ្ញត្តិផ្សេងទៀតនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៧- បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ មិនត្រូវអនុវត្តទេ ប្រសិនប្រើក្នុងគោលបំណងចំបង ឬគោលបំណងចំបងណាមួយរបស់បុគ្គលណាមួយដែលទាក់ទិននឹងការបង្កើត ឬការចាត់ចែងសិទ្ធិទាក់ទិននឹងការទូទាត់សេវាបច្ចេកទេសដើម្បីកេងចំណេញពីមាត្រានេះ តាមរយៈការបង្កើត ឬការចាត់ចែងទាំងនោះ។

មាត្រា ១៤
ចំណេញមូលធន

១- ចំណេញមូលធន ដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការលក់ឬផ្ទេរអចលនទ្រព្យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦ ហើយដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរចលនទ្រព្យ ដែលជាចំណែកនៃទ្រព្យអាជីវកម្មរបស់គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ឬចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរចលនទ្រព្យ ជាប់ទាក់ទិននឹងមូលដ្ឋានជាប់លាប់របស់និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត សម្រាប់គោលដៅនៃការបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យ រួមបញ្ចូលទាំងចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ (គ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍តែឯង ឬជាមួយសហគ្រាសទាំងមូល) ឬពីការលក់ឬផ្ទេរមូលដ្ឋានជាប់លាប់ អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

៣- ចំណេញមូលធនដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការលក់ឬផ្ទេរនាវា ឬយន្តហោះដែលប្រតិបត្តិការក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ ឬពីការលក់ឬផ្ទេរចលនទ្រព្យដែលជាប់ទាក់ទិននឹងប្រតិបត្តិការនៃនាវា ឬយន្តហោះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងនោះ តែប៉ុណ្ណោះ។

៤- ចំណេញមូលធនដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការលក់ឬផ្ទេរភាគហ៊ុនដែលលើសពី ៥០ភាគរយ នៃតម្លៃភាគហ៊ុននោះ បានមកដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលពីអចលនទ្រព្យ ដែលស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

៥- ចំណេញមូលធនពីការលក់ឬផ្ទេរទ្រព្យទាំងឡាយ ក្រៅពីទ្រព្យដូចមានចែងនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ១ ២ ៣ និង៤ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលអ្នកលក់ឬផ្ទេរ ជានិវាសនជន។

មាត្រា ១៥

សេវាបុគ្គលឯករាជ្យ

១- តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៣ ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយរូបវន្តបុគ្គលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ពីការបំពេញសេវាវិជ្ជាជីវៈ ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀតដែលមានចរិតលក្ខណៈឯករាជ្យ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ លើកលែងតែករណីដូចខាងក្រោម ដែលប្រាក់ចំណូលទាំងនោះ ក៏អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតផងដែរ ប្រសិនបើ÷

ក. រូបវន្តបុគ្គលនោះ មានមូលដ្ឋានជាប់លាប់ដែលគាត់ប្រើប្រាស់ជាប្រចាំ នៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ក្នុងគោលបំណងបំពេញសកម្មភាពរបស់គាត់។ ក្នុងករណីនេះ មានតែចំណូលដែលសម្រេចបានតាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ ឬ

ខ. រូបវន្តបុគ្គលនោះ មានវត្តមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត មួយលើក ឬច្រើនលើក ដែលសរុបស្មើឬលើសពី ១៨៣ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេល ១២ខែ ណាមួយ ហើយក្នុងករណីនេះ មានតែចំណូលទទួលបានពីសកម្មភាព ដែលបានបំពេញនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋនោះ។

២- ពាក្យ “សេវាវិជ្ជាជីវៈ” រួមបញ្ចូលជាពិសេសសកម្មភាពឯករាជ្យខាងវិទ្យាសាស្ត្រ អក្សរសាស្ត្រ សិល្បៈ អប់រំ ឬបង្រៀន ព្រមទាំងសកម្មភាពឯករាជ្យរបស់គ្រូពេទ្យ មេធាវី វិស្វករ ស្ថាបត្យករ ទន្តពេទ្យ និងគណនេយ្យករ។

មាត្រា ១៦
សេវាបុគ្គលមិនឯករាជ្យ

១- សម្រាប់គោលដៅបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៧ មាត្រា១៩ និងមាត្រា២០ ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងការបំពេញការងារ ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ វៀរលែងតែការបំពេញការងារនោះ ធ្វើឡើងនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។ ប្រសិនបើការបំពេញការងារនោះ ធ្វើឡើងនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត លាភការដែលទទួលបាន អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក៏ដោយ លាភការដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងការបំពេញការងារនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដំបូងប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើ÷

ក. អ្នកទទួលលាភការមានវត្តមាននៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀត មួយលើក ឬច្រើនលើកដែលសរុប មិនលើសពី ១៨៣ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេល ១២ខែ ណាមួយ និង

ខ. លាភការត្រូវបានបង់ដោយ ឬក្នុងនាមនិយោជកដែលមិនមែនជានិវាសនជននៃរដ្ឋម្ខាងទៀត និង

គ. លាភការមិនត្រូវបានរ៉ាប់រងដោយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដែលនិយោជកមាននៅរដ្ឋម្ខាងទៀត។

៣- ទោះបីជាមានបណ្តាបញ្ញត្តិខាងលើនៃមាត្រានេះក៏ដោយ លាភការដែលទទួលបានក្នុងការបំពេញការងារនៅលើនាវា ឬយន្តហោះ ដែលប្រតិបត្តិការក្នុងចរាចរណ៍អន្តរជាតិ ដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះ។

មាត្រា ១៧
កម្រៃរបស់អភិបាល

កម្រៃ និងការទូទាត់ប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត របស់អភិបាលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងនាមជាសមាជិកនៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាលរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលក្រុមហ៊ុននោះជានិវាសនជនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

មាត្រា ១៨
សិល្បករ និងកីឡាករ

១- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៥ និងមាត្រា១៦ ក៏ដោយ ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានដោយនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ក្នុងនាមជាសិល្បករល្ខោន អ្នកសម្តែងភាពយន្ត សិល្បករតាមវិទ្យុ ឬទូរទស្សន៍ ឬតន្ត្រីករ ឬក្នុងនាមជាកីឡាករ តាមរយៈសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួន ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

២- ក្នុងករណីដែលប្រាក់ចំណូលរបស់សិល្បករ/អ្នកសម្តែង ឬកីឡាករ សម្រេចបានតាមរយៈសកម្មភាពផ្ទាល់ខ្លួន ដែលប្រាក់ចំណូលនោះមិនបានបង្គរទុកនៅសិល្បករ/អ្នកសម្តែង ឬកីឡាករនោះផ្ទាល់ទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានបង្គរទុកនៅបុគ្គលផ្សេងទៀត ដូចនេះប្រាក់ចំណូលនោះ អាចត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលសកម្មភាពរបស់សិល្បករ/អ្នកសម្តែង ឬកីឡាករនោះ កើតឡើង ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ មាត្រា១៥ និងមាត្រា១៦ ក៏ដោយ។

៣- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ ក៏ដោយ ប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានពីសកម្មភាពដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ១ ដែលបានបំពេញក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀង ឬកិច្ចសហការក្នុងផ្នែកវប្បធម៌រវាងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ មិនត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលសកម្មភាពនោះកើតឡើង។

មាត្រា ១៩

ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងការទូទាត់របបសន្តិសុខសង្គម

១- តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ២ នៃមាត្រា២០ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ដែលបានទូទាត់ឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ចំពោះការបំពេញការងារកន្លងមក ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

២- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ ក៏ដោយ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ និងប្រាក់ទូទាត់ផ្សេងៗ ដែលត្រូវបានទូទាត់ក្រោមកម្មវិធីសាធារណៈ ដែលជាផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធសន្តិសុខសង្គមនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

មាត្រា ២០
ការបំពេញសេវាឱ្យរដ្ឋាភិបាល

១- ក. ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត ក្រៅពីប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ដែលបានទូទាត់ដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននៃរដ្ឋភាគីម្ខាង ឱ្យទៅរូបវន្តបុគ្គល ដែលបានបំពេញសេវាឱ្យរដ្ឋ ឬអាជ្ញាធរទាំងនោះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

ខ. ប៉ុន្តែ ប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល និងលាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀតខាងលើ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើសេវាត្រូវបានបំពេញនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ដោយរូបវន្តបុគ្គលដែលជានិវាសនជននៃរដ្ឋនោះ÷

(i) ជាជនជាតិនៃរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ឬ

(ii) មិនមែនជានិវាសនជនដោយគ្រាន់តែក្នុងគោលបំណងផ្តល់សេវាទាំងនោះតែប៉ុណ្ណោះ

២- ក. ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ដែលបានទូទាត់ដោយ ឬទទួលបានពីមូលនិធិដែលបង្កើតដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននៃរដ្ឋភាគីម្ខាងឱ្យទៅរូបវន្តបុគ្គលដែលបានបំពេញសេវាឱ្យរដ្ឋ ឬអាជ្ញាធរទាំងនោះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះប៉ុណ្ណោះ។

ខ- ប៉ុន្តែ ប្រាក់សោធននិវត្តន៍ខាងលើ ត្រូវជាប់ពន្ធតែនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើរូបវន្តបុគ្គលនោះ គឺជានិវាសនជននិងជាជនជាតិនៃរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

៣- បញ្ញត្តិនៃមាត្រា១៦ មាត្រា១៧ មាត្រា១៨ និងមាត្រា១៩ ត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះប្រាក់បៀវត្ស ប្រាក់ឈ្នួល លាភការប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងទៀត និងប្រាក់សោធននិវត្តន៍ ចំពោះការបំពេញសេវា ដែលទាក់ទិននឹងការប្រកបអាជីវកម្មរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានទាំងនោះ។

មាត្រា ២១
គ្រូបង្រៀន និងអ្នកស្រាវជ្រាវ

គ្រូបង្រៀន ឬអ្នកស្រាវជ្រាវ ដែលជានិវាសនជន ឬថ្មីៗធ្លាប់ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង មុនពេលចេញទៅបំពេញការងារនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត និងដោយទទួលការអញ្ជើញពីសាកល វិទ្យាល័យ មហាវិទ្យាល័យ សាលារៀន ឬស្ថាប័នអប់រំប្រហាក់ប្រហែលផ្សេងៗ ឬគ្រឹះស្ថានស្រាវជ្រាវ វិទ្យាសាស្ត្រ មានវត្តមាននៅក្នុងរដ្ឋនោះរយៈពេលមិនលើសពី ៣ឆ្នាំជាប់គ្នា ចាប់ពីថ្ងៃមកដល់រដ្ឋភាគីម្ខាងទៀត សម្រាប់តែគោលបំណងបង្រៀន ឬធ្វើការស្រាវជ្រាវ ឬទាំងបង្រៀននិងស្រាវជ្រាវ នៅតាមស្ថាប័នអប់រំ ឬស្រាវជ្រាវទាំងនោះ ត្រូវលើកលែងពន្ធក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ លើលាភការដែលទទួលបានពីការបង្រៀន ឬការស្រាវជ្រាវខាងលើ។

មាត្រា ២២
សិស្ស/និស្សិត

ការទូទាត់សម្រាប់ការទ្រទ្រង់ជីវភាព ឬអប់រំ ឬបណ្តុះបណ្តាលឱ្យសិស្ស/និស្សិត ឬអ្នកហាត់ការអាជីវកម្ម ឬកូនជាង ដែលជានិវាសនជន ឬថ្មីៗធ្លាប់ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត មុនពេលចេញទៅបំពេញការសិក្សានៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង និងមានវត្តមាននៅក្នុងរដ្ឋម្ខាងនោះ សម្រាប់តែគោលបំណងនៃការសិក្សាឬបណ្តុះបណ្តាល មិនត្រូវជាប់ពន្ធនៅក្នុងរដ្ឋនោះឡើយ ប្រសិនបើការទូទាត់មានប្រភពពីខាងក្រៅរដ្ឋនោះ។

មាត្រា ២៣
ប្រាក់ចំណូលផ្សេងទៀត

១- ខ្ទង់ចំណូលរបស់និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ទោះកើតឡើងនៅកន្លែងណាក៏ដោយដែលមិនមានចែងនៅក្នុងបណ្តាមាត្រាទាំងឡាយខាងដើមនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ត្រូវជាប់ពន្ធតែក្នុងរដ្ឋនោះប៉ុណ្ណោះ។

២- បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះប្រាក់ចំណូលនានា ក្រៅពីប្រាក់ចំណូលបានពីអចលនទ្រព្យ ដូចបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌ២ នៃមាត្រា៦ ប្រសិនបើអ្នកទទួលប្រាក់ចំណូលនោះ ជានិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ប្រកបអាជីវកម្មក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត តាមរយៈគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬបំពេញសេវាបុគ្គលឯករាជ្យ តាមរយៈមូលដ្ឋានជាប់លាប់ ដែលស្ថិតនៅរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ និងសិទ្ធិ ឬទ្រព្យដែលនាំឱ្យមានការទូទាត់ប្រាក់ចំណូលនោះ មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ឬមូលដ្ឋានជាប់លាប់នោះ។ ចំពោះករណីនេះ បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ឬមាត្រា១៥ ត្រូវយកមកអនុវត្ត។

៣- ទោះបីជាមានបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ ក៏ដោយ ខ្ទង់ចំណូលរបស់និវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ដែលមិនមានចែងនៅក្នុងបណ្តាមាត្រាទាំងឡាយខាងដើមនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ហើយកើតឡើងក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត អាចត្រូវជាប់ពន្ធក្នុងរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ។

មាត្រា ២៤
វិធីសម្រាប់លុបបំបាត់ការយកពន្ធត្រួតគ្នា

ការយកពន្ធត្រួតគ្នាត្រូវលុបបំបាត់ដូចខាងក្រោម÷

ក. សម្រាប់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម÷

(i) ដោយអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នានារបស់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ទាក់ទិននឹងការអនុញ្ញាតឱ្យមានការផ្តល់ជាឥណទានធៀបទៅនឹងពន្ធក្នុងប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ចំពោះប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ក្នុងដែនដីនៅក្រៅប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម (ដោយមិនប៉ះពាល់គោលការណ៍ទូទៅ) ប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ក្រោមច្បាប់កម្ពុជា និងអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ទោះបីជាបានបង់ដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈការកាត់កង លើប្រាក់ចំណេញ ឬប្រាក់ចំណូលពីប្រភពក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យជាឥណទានធៀបទៅនឹងពន្ធរបស់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ដែលបានគណនាដោយយោងលើប្រាក់ចំណេញ ឬប្រាក់ចំណូលដូចគ្នាដែលបានកំណត់ពន្ធនៅប្រទេសកម្ពុជា។

(ii) សម្រាប់គោលដៅនៃវាក្យខណ្ឌ (i) ខាងលើ ពាក្យ “ប្រាក់ពន្ធបានបង់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា” ត្រូវចាត់ទុកថារួមបញ្ចូលចំនួនប្រាក់ពន្ធរបស់កម្ពុជា ដែលក្រោមច្បាប់កម្ពុជា និងអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ គួរត្រូវបានបង់ក្នុងករណីពន្ធរបស់កម្ពុជានោះ ត្រូវបានលើកលែង ឬកាត់បន្ថយ អនុលោមតាមច្បាប់កម្ពុជា និងបទប្បញ្ញតិទាក់ទិន ឬវិធានការលើកទឹកចិត្តពិសេសផ្សេងទៀត ដែលតាក់តែងឡើងដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ខ. សម្រាប់កម្ពុជា÷

(i) ក្នុងករណីនិវាសនជនកម្ពុជាទទួលបានប្រាក់ចំណូល ដែលអាចជាប់ពន្ធនៅប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ដោយអនុលោមតាមបណ្តាបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ កម្ពុជាត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យមានការកាត់កងពីពន្ធលើប្រាក់ចំណូលរបស់និវាសនជននោះ នូវចំនួនដែលស្មើនឹងប្រាក់ពន្ធបានបង់នៅប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម។ ប៉ុន្តែ ការកាត់កងនេះមិនត្រូវឱ្យលើសពីចំណែកនៃពន្ធរបស់កម្ពុជាលើប្រាក់ចំណូល ដូចដែលបានគណនាមុនអនុញ្ញាតឱ្យមានការកាត់កង។

(ii) សម្រាប់គោលដៅនៃវាក្យខណ្ឌ (i) ខាងលើ ពាក្យ “ប្រាក់ពន្ធបានបង់ក្នុងប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម” ត្រូវចាត់ទុកថារួមបញ្ចូលចំនួនប្រាក់ពន្ធរបស់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ដែលក្រោមច្បាប់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម និងអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ គួរត្រូវបានបង់ក្នុងករណីពន្ធ

របស់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាមនោះ ត្រូវបានលើកលែង ឬកាត់បន្ថយ អនុលោមតាមច្បាប់ប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម និងបទប្បញ្ញត្តិទាក់ទិន ឬវិធានការលើកទឹកចិត្ត ពិសេសផ្សេងទៀត ដែលតាក់តែងឡើងដើម្បីជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្នុងប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម។

មាត្រា ២៥
ការមិនរើសអើង

១- ជនជាតិនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង មិនត្រូវជាកម្មវត្ថុនៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ចំពោះការយកពន្ធ ឬតម្រូវការណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពន្ធ ដែលខុសពីឬមានបន្ទុកលើសពីការយកពន្ធ ឬតម្រូវការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធ លើជនជាតិនៃរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ក្នុងកាលៈទេសៈដូចគ្នាជាពិសេសទាក់ទិននឹងនិវាសនដ្ឋាន។ ដោយមិនគិតពីបញ្ញត្តិនៃមាត្រា១ បញ្ញត្តិនេះ ក៏ត្រូវអនុវត្តចំពោះបុគ្គលដែលមិនមែនជានិវាសជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ឬទាំងពីរ ។

២- បុគ្គលគ្មានសញ្ជាតិដែលជានិវាសនជនរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង មិនត្រូវជាកម្មវត្ថុនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតក្នុងការយកពន្ធ ឬតម្រូវការនានាពាក់ព័ន្ធនឹងការដាក់បន្ទុកផ្សេងៗ ឬបន្ថែមទៀតច្រើនជាងប្រជាជននៃរដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ជាពិសេសចំពោះនិវាសនជនដែលជា ឬអាចជាកម្មវត្ថុក្នុងការយកពន្ធ និងតម្រូវការនានា ស្ថិត ក្នុងកាលៈទេសៈដូចគ្នា ។

៣- ការកំណត់ពន្ធចំពោះគ្រឹះស្ថានអចិន្ត្រៃយ៍ ដែលសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងមាននៅក្នុងរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត មិនត្រូវទទួលបានការអនុគ្រោះលើការយកពន្ធ តិចជាងសហគ្រាសរបស់រដ្ឋម្ខាងទៀតនោះ ដែលមានសកម្មភាពអាជីវកម្មដូចគ្នា។ បញ្ញត្តិនេះមិនត្រូវបានបកស្រាយថា រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់ការអនុគ្រោះឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត នូវចំណូលផ្ទាល់ខ្លួន ការអនុគ្រោះ និងការកាត់បន្ថយ សម្រាប់គោលដៅសារពើពន្ធដោយសារតែស្ថានភាពគ្រួសារ ឬការទទួលខុសត្រូវក្នុងគ្រួសារ ដែលរដ្ឋម្ខាងនោះផ្តល់ឱ្យនិវាសនជនរបស់ខ្លួន។

៤- លើកលែងតែក្នុងករណីដែលបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា៩ កថាខណ្ឌ៧ នៃមាត្រា១១ កថាខណ្ឌ៦ នៃមាត្រា១២ ឬកថាខណ្ឌ៦ នៃមាត្រា១៣ យកមកអនុវត្ត សម្រាប់គោលដៅកំណត់ពន្ធប្រាក់ចំណេញរបស់សហគ្រាស ការប្រាក់ សួយសារ កម្រៃសេវាបច្ចេកទេស និងការចំណាយផ្សេងៗ ដែលបានទូទាត់ដោយសហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ទៅឱ្យនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត ត្រូវកាត់កងបានក្រោមលក្ខខណ្ឌដូចគ្នា ដូចក្នុងករណីដែលការទូទាត់ទាំងនោះ ធ្វើឡើងចំពោះនិវាសនជននៃរដ្ឋភាគីដំបូង។

៥- សហគ្រាសនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ដែលមូលធនរបស់សហគ្រាសនោះ ត្រូវបានកាន់កាប់ឬគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងឬមួយផ្នែក ដោយផ្ទាល់ឬប្រយោល ដោយនិវាសនជនមួយឬច្រើននៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រម

ព្រៀងម្ខាងទៀត មិនត្រូវជាកម្មវត្ថុនៅក្នុងរដ្ឋភាគីដំបូង ចំពោះការយកពន្ធឬតម្រូវការណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពន្ធ ដែលខុសពីឬមានបន្ទុកលើសពីការយកពន្ធឬតម្រូវការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធ ដែលត្រូវឬអាចអនុវត្ត ចំពោះសហគ្រាសប្រហាក់ប្រហែលគ្នាផ្សេងទៀតនៃរដ្ឋភាគីដំបូងនោះ។

៦- ក្នុងករណីរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ផ្តល់ការលើកទឹកចិត្តផ្នែកពន្ធដល់ជនជាតិរបស់ខ្លួន ដែលបាន រៀបចំឡើងក្នុងគោលបំណងជំរុញការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច ឬសង្គម ដោយអនុលោមតាមគោលនយោបាយជាតិ និងលក្ខណវិនិច្ឆ័យរបស់រដ្ឋនោះ គឺមិនត្រូវបកស្រាយថាជាការរើសអើង ក្រោមមាត្រានេះទេ។

៧- បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះ ត្រូវអនុវត្តទៅលើប្រភេទពន្ធទាំងអស់ និងការបរិយាយ ដោយមិនគិតពីបញ្ញត្តិ នៃមាត្រា២។

មាត្រា ២៦
នីតិវិធីនៃការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមក

១- ក្នុងករណីបុគ្គលម្នាក់យល់ឃើញថា វាល់វិធានការនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង ឬទាំងសងខាងបង្កឱ្យ ឬនឹងបង្កឱ្យមានការយកពន្ធលើបុគ្គលនោះ ដោយមិនអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ បុគ្គលនោះអាចដាក់បណ្តឹងតវ៉ាទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ដែលគាត់ជានិវាសនជនឬទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងដែលគាត់មានសញ្ជាតិ ប្រសិនបើបណ្តឹងតវ៉ារបស់គាត់ស្ថិតក្រោមកថាខណ្ឌ១ នៃមាត្រា២៥ ដោយពុំគិតពីដំណោះស្រាយតាមច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃរដ្ឋទាំងនោះ។ ការដាក់បណ្តឹងតវ៉ាត្រូវធ្វើឡើងក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ គិតចាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងលើកដំបូងអំពីវិធានការនៃការយកពន្ធដែលមិនអនុលោមតាមបញ្ញត្តិនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- ប្រសិនបើបណ្តឹងតវ៉ាមានហេតុផលត្រឹមត្រូវ ហើយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចមិនអាចផ្តល់នូវដំណោះស្រាយណាមួយដែលជាទីពេញចិត្តបានទេនោះ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវខិតខំដោះស្រាយបណ្តឹងតវ៉ានោះតាមរយៈការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមកជាមួយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតក្នុងគោលបំណងចៀសវាងការយកពន្ធដែលមិនអនុលោមតាមកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។ ការព្រមព្រៀងដែលសម្រេចបាន ត្រូវអនុវត្តដោយមិនគិតពីរយៈពេលកំណត់របស់ច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរ។

៣- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាង ត្រូវខិតខំដោះស្រាយរាល់បញ្ហា ឬចម្ងល់ផ្សេងៗដែលកើតឡើងពាក់ព័ន្ធនឹងការបកស្រាយ ឬការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀង តាមរយៈការព្រមព្រៀងទៅវិញទៅមក។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋទាំងសងខាងអាចពិភាក្សាគ្នាផងដែរ ក្នុងគោលបំណងលុបបំបាត់ការយកពន្ធត្រួតគ្នា ទោះជាក្នុងករណីមិនមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

៤- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាង អាចធ្វើទំនាក់ទំនងគ្នាដោយផ្ទាល់ក្នុងគោលបំណងឈានទៅដល់ការសម្រេចការព្រមព្រៀងគ្នាមួយ ស្របតាមបណ្តាកថាខណ្ឌខាងលើ។

មាត្រា ២៧
ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន

១- អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាងត្រូវផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានទាំងឡាយ ដែលអាចរំពឹងទុកថាពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តបញ្ញត្តិនានានៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងការអនុវត្ត ឬការដាក់បង្ខំឱ្យប្រតិបត្តិច្បាប់ក្នុងស្រុកនានានៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងសងខាង ទាក់ទិននឹងពន្ធគ្រប់ប្រភេទ និងគ្រប់ការបរិយាយដែលបានកំណត់ក្នុងនាមរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀង ឬអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដរាបណាការកំណត់ពន្ធមិនផ្ទុយនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ជាពិសេសដើម្បីបង្ការការក្លែងបន្លំ ឬការគេចវេះពន្ធ។ ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានមិនត្រូវបានកំហិតដោយមាត្រា១ និងមាត្រា២ ឡើយ។

២- ព័ត៌មានដែលទទួលបានក្រោមកថាខណ្ឌ១ ដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវរក្សាទុកជាការសម្ងាត់ក្នុងលក្ខណៈដូចគ្នានឹងព័ត៌មានដែលទទួលបានក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុកនៃរដ្ឋនោះ និងត្រូវផ្តល់ឱ្យតែចំពោះបុគ្គល ឬអាជ្ញាធរ (រួមមានតុលាការ និងស្ថាប័នរដ្ឋបាលនានា) ទាក់ទិននឹងការកំណត់ ឬការប្រមូលពន្ធ ការដាក់បង្ខំឱ្យប្រតិបត្តិ ឬការចោទប្រកាន់តាមផ្លូវច្បាប់ ការសម្រេចលើបណ្តឹងតវ៉ាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពន្ធដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ១ ឬការត្រួតពិនិត្យលើសកម្មភាពដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ។ បុគ្គល ឬអាជ្ញាធរនោះ ត្រូវប្រើប្រាស់ព័ត៌មានសម្រាប់តែក្នុងគោលបំណង ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើប៉ុណ្ណោះ។ បុគ្គល ឬអាជ្ញាធរនោះ អាចបង្ហាញព័ត៌មានបាននៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធីតុលាការសាធារណៈ ឬនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់តុលាការ។

៣- ទោះក្នុងករណីណាក៏ដោយ បញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ១ និង២ នៃមាត្រានេះ មិនត្រូវបានបកស្រាយថាជាការដាក់កំហិតឱ្យរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងមានកាតព្វកិច្ច÷

- ក. ចាត់វិធានការផ្នែករដ្ឋបាលដែលមិនស្របតាមច្បាប់ និងការអនុវត្តការងាររដ្ឋបាលរបស់រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ ឬរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។
- ខ. ផ្តល់ព័ត៌មានដែលមិនអាចទទួលបានក្រោមច្បាប់ ឬដំណើរការរដ្ឋបាលជាប្រក្រតីនៃរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនោះ ឬរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀត។
- គ. ផ្តល់ព័ត៌មានដែលបង្ហាញពីការសម្ងាត់ជំនួញ ធុរកិច្ច ឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬវិជ្ជាជីវៈ ឬដំណើរការជំនួញ ឬព័ត៌មានដែលផ្ទុយនឹងគោលនយោបាយសាធារណៈ (សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ)។

មាត្រា ២៨
សមាជិកបេសកកម្មទូត និងស្ថានកុងស៊ុល

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ មិនត្រូវប៉ះពាល់ដល់បុព្វសិទ្ធិសារពើពន្ធរបស់សមាជិកបេសកកម្មទូត ឬស្ថានកុងស៊ុល ក្រោមវិធានទូទៅនៃច្បាប់អន្តរជាតិ ឬក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃការព្រមព្រៀងពិសេសនានាទេ។

មាត្រា ២៩
ការចូលជាធរមាន

១- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវចូលជាធរមាន ៣០ ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទចុងក្រោយនៃការជូនដំណឹងទាំងពីរតាមរយៈផ្លូវទូតដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងណាមួយជូន ដំណឹងទៅរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតស្ដីពីការបានបំពេញនូវរាល់តម្រូវការច្បាប់ក្នុងស្រុកសម្រាប់ការចូលជាធរមាននៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

២- កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្ត÷

ក. សម្រាប់ប្រ៊ុណេដារូសាឡាម÷

(i) ចំពោះពន្ធកាត់ទុកនៅប្រទេសប្រភព លើចំនួនទឹកប្រាក់ជាប់ពន្ធដែលកើតឡើងនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន និង

(ii) ចំពោះពន្ធដទៃទៀតលើប្រាក់ចំណូល ចំពោះពន្ធដែលត្រូវបង់សម្រាប់ឆ្នាំកំណត់ពន្ធណាមួយដែលចាប់ផ្ដើមឡើងនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនទីពីរ បន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន និងឆ្នាំកំណត់ពន្ធបន្តបន្ទាប់ និង

ខ. សម្រាប់កម្ពុជា÷

(i) ចំពោះពន្ធកាត់ទុកនៅប្រទេសប្រភព លើចំនួនប្រាក់ជាប់ពន្ធដែលកើតឡើងនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន និងឆ្នាំប្រតិទិនបន្តបន្ទាប់ទៀត

(ii) ចំពោះពន្ធកម្ពុជាដទៃទៀត លើប្រាក់ចំណូលដែលកើតឡើងនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន និងឆ្នាំប្រតិទិនបន្តបន្ទាប់ទៀត និង

មាត្រា ៣០

ការបញ្ចប់

កិច្ចព្រមព្រៀងនេះត្រូវនៅជាធរមាន រហូតដល់ពេលត្រូវបានបញ្ចប់ដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង។ រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងអាចបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះតាមរយៈផ្លូវទូត ដោយជូនដំណឹងស្តីពីការបញ្ចប់យ៉ាងតិច ០៦ ខែ មុនដំណាច់ឆ្នាំនៃឆ្នាំប្រតិទិនដែលចាប់ផ្តើមឡើង ក្រោយពីការផុតកំណត់រយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលកិច្ចព្រមព្រៀងនេះចូលជាធរមាន។ ក្នុងករណីនេះ កិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវឈប់មានប្រសិទ្ធិភាពអនុវត្ត÷

ក. សម្រាប់ប៊្រុយណេដារូសាឡាម÷

(i) ចំពោះពន្ធកាត់ទុកនៅប្រទេសប្រភព សម្រាប់ឆ្នាំកំណត់ពន្ធ ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីមួយ នៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំនៃការជូនដំណឹងស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និង

(ii) ចំពោះពន្ធដទៃទៀត សម្រាប់ឆ្នាំកំណត់ពន្ធដែលចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនទីពីរបន្ទាប់ពីឆ្នាំនៃការជូនដំណឹងស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និងឆ្នាំកំណត់ពន្ធបន្តបន្ទាប់ និង

ខ. សម្រាប់កម្ពុជា÷

(i) ចំពោះពន្ធកាត់ទុកនៅប្រទេសប្រភព លើចំនួនទឹកប្រាក់ជាប់ពន្ធដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំនៃការជូនដំណឹងស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ និង

(ii) ចំពោះពន្ធកម្ពុជាដទៃទៀត លើប្រាក់ចំណូលដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែមករា ឬថ្ងៃបន្ទាប់ ក្នុងឆ្នាំប្រតិទិនបន្ទាប់ពីឆ្នាំនៃការជូនដំណឹង ស្តីពីការបញ្ចប់កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ពិធីសារភ្ជាប់មកជាមួយក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ត្រូវក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកតំណាងស្របច្បាប់ដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចគ្រប់គ្រាន់ដោយរដ្ឋាភិបាលរៀងខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ធ្វើជាពីរច្បាប់ នៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ ជាភាសាខ្មែរ ភាសាម៉ាឡេ និងភាសាអង់គ្លេស។ អត្ថបទទាំងអស់មានតម្លៃជាផ្លូវការស្មើគ្នា វៀរលែងតែក្នុងករណីមានការបកស្រាយ ខុសគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ជាឯកសារគោល។

សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

បណ្ឌិត អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃ
ព្រះមហាក្សត្រស៊ុលតង់ និងយ៉ាងឌីពើរតួន
នៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម

ម៉ុនឌីរ៉ាន់ កាសមៀរហាន់ ពិន ម៉ុនឌីរ៉ាន់
ហាជី មូហាំម៉ាត់ តាហៀរ
អគ្គរាជទូតវិសាមញ្ញ និងពេញសមត្ថភាព
នៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម
ប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ពិធីសារ

ក្នុងពេលចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការចៀសវាងការយកពន្ធត្រួតគ្នា និងការបង្ការការគេចវេសពន្ធពាក់ព័ន្ធនឹងពន្ធលើប្រាក់ចំណូល រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះមហាក្សត្រស៊ុលតង់ និងយ៉ាងឌីពើរតួននៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាមបានឯកភាពថា បញ្ញត្តិខាងក្រោមត្រូវក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

យោងតាមមាត្រា២៧ (ការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន) រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរឯកភាពថា កថាខណ្ឌខាងក្រោមមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងមាត្រានេះ ដោយសារកថាខណ្ឌទាំងនេះមានវិសមិតភាព ជាមួយនឹងច្បាប់របស់កម្ពុជា÷

"៤- ប្រសិនបើព័ត៌មានត្រូវបានស្នើសុំដោយរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាង អនុលោមតាមមាត្រានេះ រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតត្រូវប្រើវិធានការក្នុងការប្រមូលព័ត៌មាន ដើម្បីប្រមូលព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំ ទោះបីជារដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងទៀតនោះ មិនត្រូវការព័ត៌មាននោះសម្រាប់ប្រើក្នុងគោលដៅពន្ធរបស់ខ្លួនក៏ដោយ។ កាតព្វកិច្ចដែលមានចែងក្នុងប្រយោគមុននេះ គឺអាស្រ័យលើដែនកំណត់នៃកថាខណ្ឌ៣ ប៉ុន្តែពុំមានការបកស្រាយថា ដែនកំណត់ទាំងនេះអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋភាគីនៃព្រមព្រៀងបដិសេធក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន ដោយសារតែព័ត៌មាននោះពុំមានផលប្រយោជន៍ក្នុងស្រុក។

៥- ពុំមានករណីដែលបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ៣ ត្រូវបានបកស្រាយថាមានការអនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងម្ខាងបដិសេធក្នុងការផ្តល់ព័ត៌មាន ដោយសារតែព័ត៌មាននោះកាន់កាប់ដោយធនាគារ គ្រឹះស្ថានហិរញ្ញវត្ថុផ្សេងទៀត អ្នកដែលត្រូវបានចាត់តាំង ឬបុគ្គលប្រតិបត្តិក្នុងនាមជាភ្នាក់ងារ ឬមានសមត្ថកិច្ច ឬដោយសារតែព័ត៌មាននោះ ទាក់ទិននឹងផលប្រយោជន៍នៃភាពជាម្ចាស់របស់បុគ្គលណាមួយឡើយ។"

រដ្ឋភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងទាំងពីរបានឯកភាពថា ក្នុងករណីកថាខណ្ឌទាំងពីរនេះអាចអនុវត្តបានស្របតាមច្បាប់របស់កម្ពុជា អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចកម្ពុជាត្រូវជូនព័ត៌មានដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចរបស់ប្រទេសប្រ៊ុយណេដារូសាឡាម ហើយកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវក្លាយជាផ្នែកមួយនៃមាត្រា២៧ នៃកិច្ចព្រមព្រៀង និងដាក់ឱ្យអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃដែលទទួលបានការជូនដំណឹងនេះ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព អ្នកតំណាងស្របច្បាប់ដែលបានទទួលសិទ្ធិអំណាចគ្រប់គ្រាន់ដោយរដ្ឋាភិបាលរៀងខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ។

ធ្វើជាពីរច្បាប់ នៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៧ ជាភាសាខ្មែរ ភាសាម៉ាឡេ និងភាសាអង់គ្លេស។ អត្ថបទទាំងអស់មានតម្លៃជាផ្លូវការស្មើគ្នា វៀរលែងតែក្នុងករណីមានការបកស្រាយ ខុសគ្នា អត្ថបទជាភាសាអង់គ្លេសត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ជាឯកសារគោល។

សម្រាប់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

បណ្ឌិត អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន
ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលនៃ
ព្រះមហាក្សត្រស៊ុលតង់ និងយ៉ាងឌីពើរតួន
នៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារុសាឡាម

ប៉ុនឌីរ៉ាន់ កាសមៀរហាន់ ពិន ប៉ុនឌីរ៉ាន់
ហាជី មូហាំម៉ាត់ តាហៀរ
អគ្គរាជទូតវិសាមញ្ញ និងពេញសមត្ថភាព
នៃប្រទេសប្រ៊ុយណេដារុសាឡាម
ប្រចាំព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា